

Karel Breugelmans

THE OTHER SIDE

galerie Transit

**THE
OTHER
SIDE**

Constructie XXVI., 2015, 303 x 33 x 33 cm, verzameling gemeente Puurs-Sint-Amands

Constructie XXVII., 2015, 200 x 35 x 35 cm

Schoonheid in toon-beelden van harmonie en evenwicht

1.

Het is een uit de actuele, aan super stress gebonden tijdsgeest, geplukte én uitzonderlijke gedachte dat kunst reflecteert op 'basics'; op overwegingen die vandaag haaks staan op een soort deejee-mentaliteit waarin kunst en leven als in één grote grabbelton worden gebruikt om heel veel te praten maar weinig te zeggen en de kunst te instrumentaliseren.

De kunst verglijdt vandaag langzaam en geruisloos in een soort collectieve amnese van haar oude, moderne én actuele geschiedenis. Kunst spiegelt zich als een raaf aan de verlokkingen van life-style waarbij de kunst nuttig kan worden en naadloos inspeelt op entertainment en amusement, als franje van datgene wat een mens in het leven té veel of helemaal mist en tekort komt.

De vorm zet, door het visueel en zintuiglijk waar te nemen distillaat van het denkproces van de kunstenaar, de toeschouwer aan het denken.

Het denken van de toeschouwer is weliswaar niet in te schatten; het 'vrije' denken kan wel worden gestuurd en genavigeerd in richtingen die een beter begrip van de kunst kruisen.

En kunst staat scheef tegenover cultuur; kunst is datgene wat de Amerikaanse kunstenaar Carl Andre verwoordde als datgene wat kunstenaars doen én willen doen, zonder enige verplichting naar wie of wat dan ook in de samenleving. De kunst is als een facultatieve loopgracht tegen nivellering en vervlakking; goede kunst laat zich niet ringeloren door gratuite aan tijds-klimaat gelieerde spelereien en (nog minder) door valse begrippen zoals participatieve kunstproductie die eerder thuis hoort in het domein van de (betere) verstrooiing.

2.

Het oeuvre van Karel Breugelmans geeft niet toe aan de verlokkingen van de tijd. Breugelmans is en blijft een architect-kunstenaar die 'het bouwen zonder finaliteit' blijft bedrijven als een voortschrijdende cyclus van beeldende trial & errors met 'vormen' die op het eerste gezicht alluderen op plastisch uitgevoerde (bouw-)technische bevindingen.

Karel Breugelmans maakt tegelijk en alternerend los-staande of hangende sculpturen én heel wat schilderijen die getuigen van beheersing én vaardige kunde. Zijn werk neigt naar de status van modellen en plannen die in de buurt verblijven van (historisch) utopische momenten in de kunst die parallel verliepen met analoog politiek gekruide utopie. Zelf bestempelt de kunstenaar zijn werken als 'denkbeelden van iets dat zou kunnen zijn, zonder intenties de wereld te willen veranderen'. Karel Breugelmans zet met zijn werk de toeschouwer wel eens op het verkeerde been; zijn fantastische schilderijen in onopvallend fraaie, 'administratieve' kleuren, die men ook eertijds kon aantreffen op papier voor het afdrukken van architectuur-plannen, vertonen potige constructies die zijdelings doen denken aan utopische steden. Dat dit werk ook 'open' blijft voor dit soort interpretaties 'siert' de imaginaire kracht van deze kunstproductie.

De kunstenaar lacht minzaam toe en vertelt helmaal niet over utopische architectuur maar over 'black holes' en 'wormholes' als een netwerk van inspiratie.

3.

De sculpturen van Karel Breugelmans manifesteren zich zowel binnenshuis als in de open ruimte.

Ze zijn eenvoudig, laten de kleur en de kwaliteit van het cederhout intact en worden soms opgehoogd met 'splinters', kleine fragmenten spiegelglas. Karel Breugelmans hangt zijn sculpturen (soms) met een ooghaak aan een boom – en dat levert een prachtige zinnebeeldige situatie op waarin de boom als het ware als drager en als 'leverancier' functioneert voor een sculptuur met haaks-gelijnde geometrische structuren die haast een dialectische verhouding aangaat met de organisch groeiende

boom. 'Beeld/Boom' leveren een mooie harmonie op tussen de polariteit natuur en cultuur (kunst) alsook de idee dat de kunst zweeft en de zwaartekracht ontloopt dankzij een gewone boom.

Méér monumentale, slanke sculpturen uit assemblages van stukjes hout staan meestal, op een in het beton gegoten pin, die toelaat de sculptuur te roteren. Hierin schitteren/fonkelen soms stukjes spiegelglas die het licht en de omgeving opvangen en reflecteren zonder deze werkelijkheid te fixeren. Spiegelglas is geheugen-loos en is alleen 'functioneel' op moment-gebonden (menselijke) aanwezigheid en dito perceptie. De kunstenaar voegt eraan toe dat de spiegel 'voor hem introspectie betekent, alsook een in vraag stellen van de werkelijkheid'.

Het feit dat zijn sculpturen, bestemd voor de openlucht, er broos-monumentaal uitzien, beaamt de kunstenaar met de vaststelling dat de kunst verloopt als het leven zelve: vergankelijk.

4.

De schilderijen zijn en blijven titelloos omdat de kunstenaar het spreken over kunst beperkt wil houden en de toeschouwer de maximale vrijheid van interpretatie wil (over)laten. De schilderijen ogen egaal, vlekkeloos en alsof ze niet door een mensenhand zijn gemaakt. De constructies zweven op het canvas; het zijn zijdezachte droombeelden die het oog niet troubleren of bruuskeren.

De blauwige constructies zijn als grafische blauwdrukken zonder nut of functionaliteit. Het zijn composities die ontdaan zijn van alle overtoolligheid en ornament. De complexe tekeningen ontlokken paradoxaal een 'vorm' van milde rust en blijven de geest en de verbeelding 'wrevelen' omdat men het 'persoonlijke' denken betrappt op de mogelijkheid dat achter al dat 'afstandelijk moois' een 'groter denken' schuilt.

5.

Dit consistent, compromisloos oeuvre staat 'apart' in het actueel hybride schouwspel dat het complex domein uitmaakt van de hedendaagse beeldende kunst in onze (nabije) contreien. Karel Breugelmans volgt consistent zijn intuïtie die hij in 'vorm'

Constructie XXVIII, 2017, 215 x 30 x 30 cm

Constructie VI, 2001, 76 x 89 x 50 cm

brengt op een rationeel 'plastische' manier.

Zijn oeuvre distantieert zich van elke technisch-individuele bravoure van uitvoering; het is alsof de structuren en composities van Karel Beugelmans zich zelfs losmaken van hemzelf (als kunstenaar) én van de reële ruimte... Zoals hijzelf wel eens aangeeft is hij gefascineerd door het suprematisme. En van de vaandeldrager van deze kortstondige kunststroming, Kazimir Malevitsj weten wij dat hij ondermeer werd beïnvloed door urbanisme via interesses in de prille luchtfotografie, gekoppeld aan zijn aandacht voor het kosmisme. Kazimir Malevitsj die in het jaar 1915 op de proppen kwam met het suprematisme, deed dat bijna gelijktijdig met de uitvinding van de relativiteitstheorie door Albert Einstein; een toeval dat leidde naar kunst waarin concrete geo-figures lijken te zweven op en tegen een eindeloze, grenzeloze ruimte/achtergrond.*

Niet voor niets kiest Karel Beugelmans een titel bij de tentoonstelling die op een exemplarisch verbale uitdrukking lucht & ruimte verleent aan 'zijn' scala aan impliciete en hypothetische intenties en overwegingen.

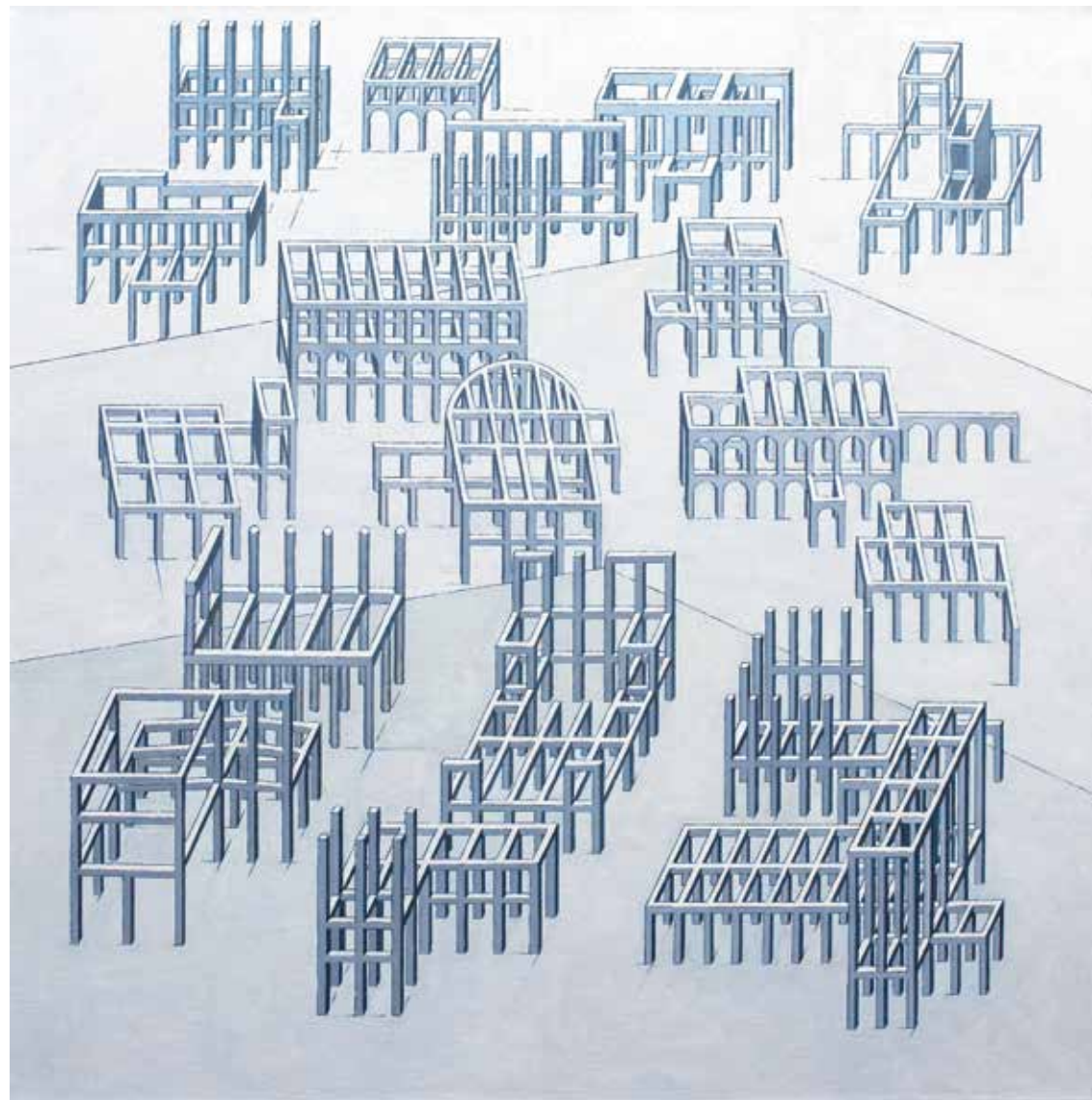
Het esthetisch plezier zit hem in het spreken over wat in dit geval titel en kunstwerken bij ons als toeschouwers insinueren en opwekken, en dat gebeurt volop in de tentoonstelling:
'The Other Side, een utopisch beeld van iets dat zou kunnen zijn'.

Luk Lambrecht,
Hasselt, februari 2022

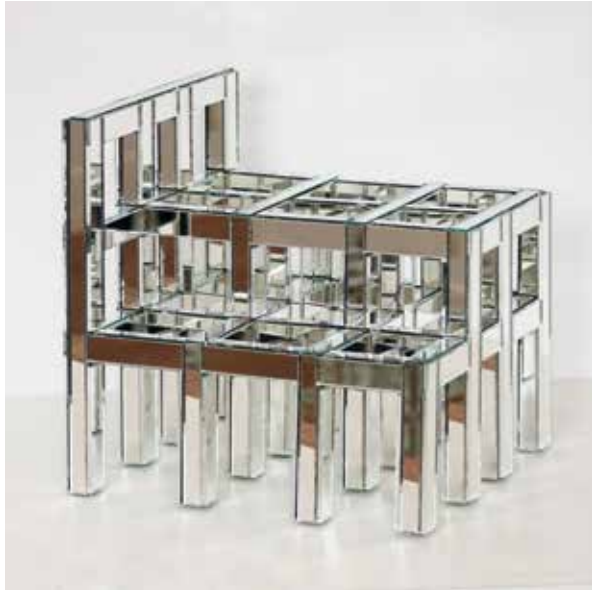
* *BIG BANG, De verbeelding van het universum*, Uitgeverij Hannibal Books, 2021, pag. 109

Constructie XXIX, element 22, 2017, 20 x 37 x 16 cm

z.t., 2017, olieverf op doek, 100 x 100 cm

Constructie XXIX, element 9, 2017, 23 x 22 x 19 cm
Rechts: installatiezicht *Parallel Universum, 2018, galerie Transit*

Constructie XXIX, element 1, 2017, 23 x 27 x 25 cm

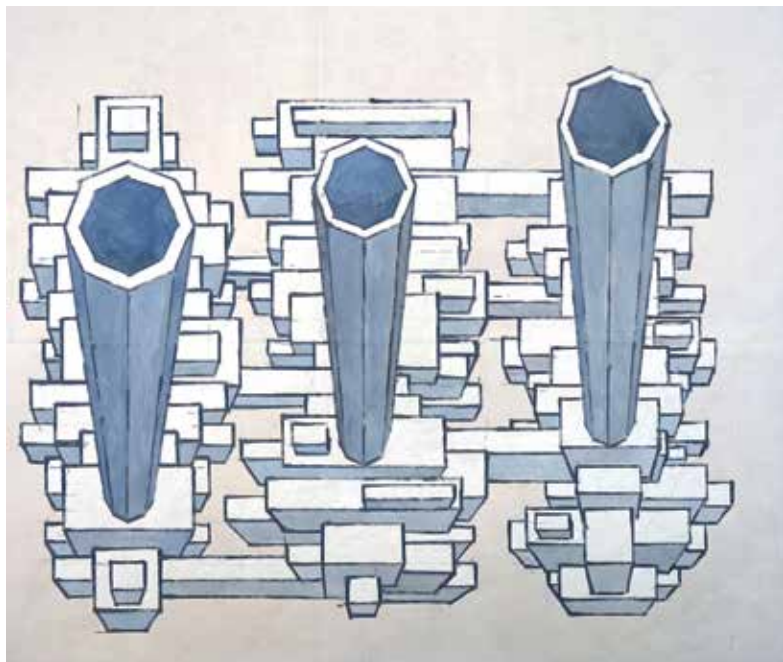

Constructie XXIX, element 25, 2017, 23 x 15 x 18 cm

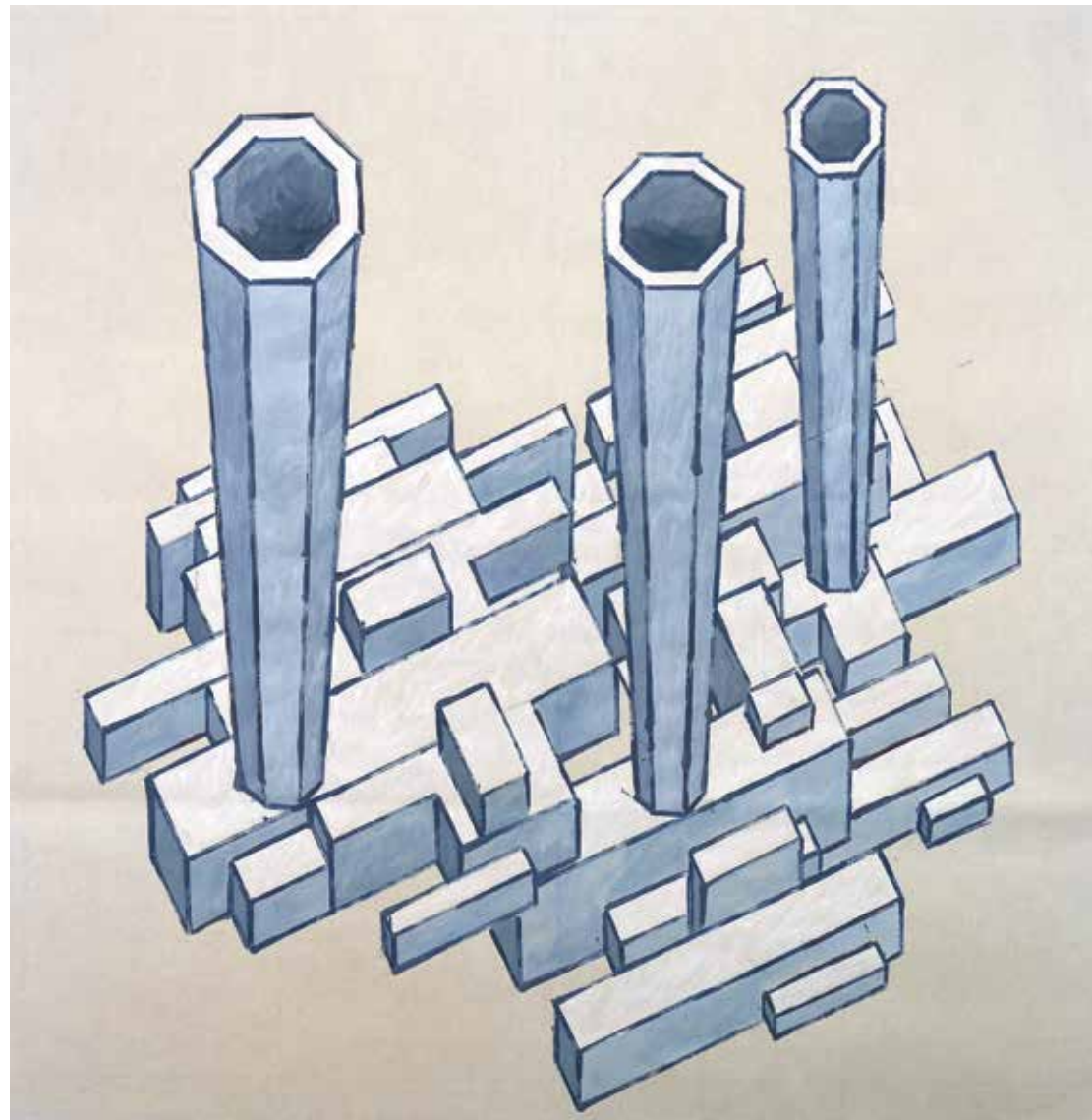

Constructie XXX., 2019, 355 x 70 x 70 cm
Boven: Installatie in Faculty Club Leuven, 2020-2021

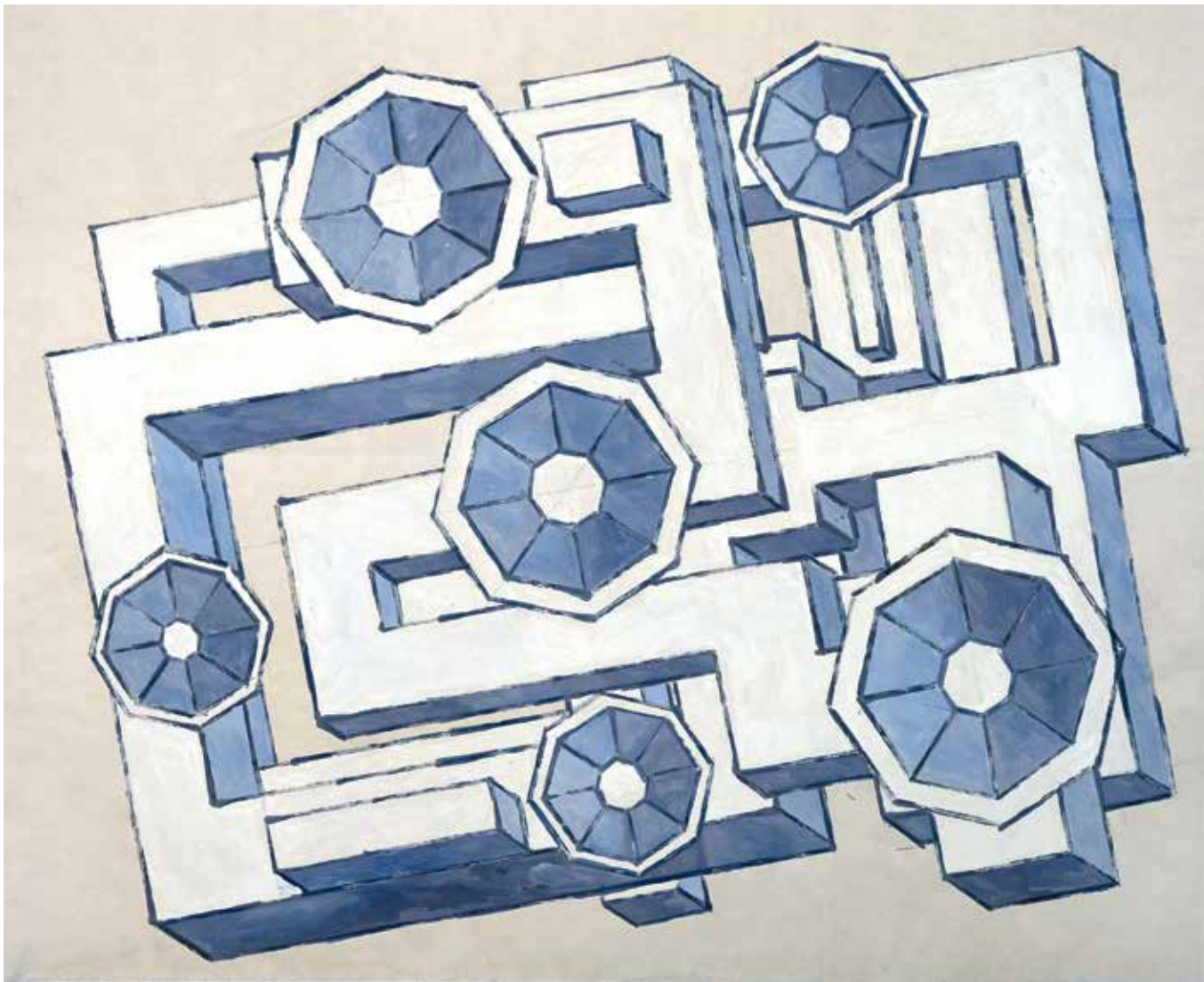

z.t., 2021, gouache, 42 x 49,5 cm

z.t., 2021, gouache, 42 x 41,5 cm

z.t., 2021, gouache, 37,5 x 46 cm

Beauty
in
paragons of harmony and balance

1.

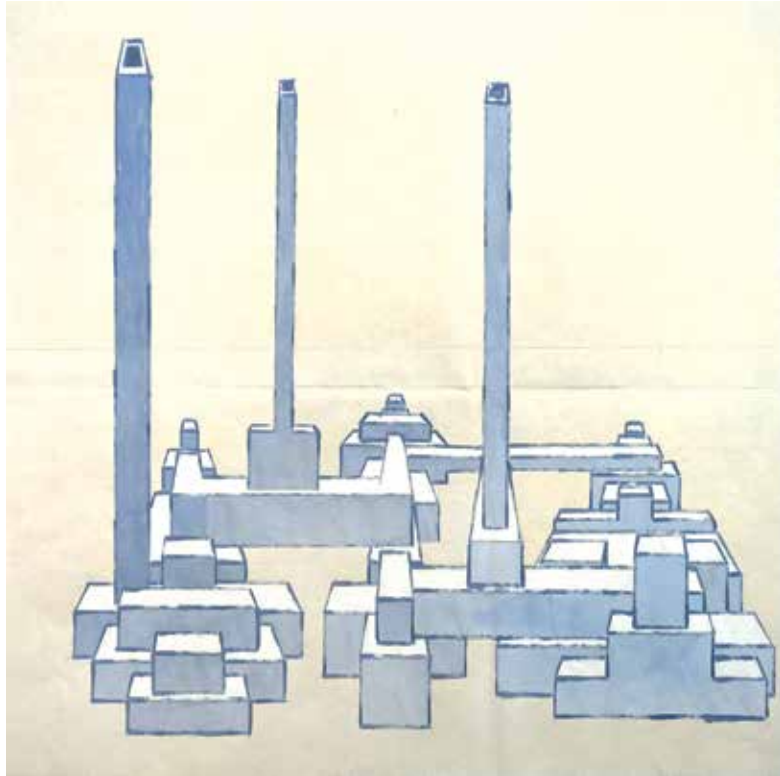
That art reflects on the 'basics' is an extraordinary idea, one that has been plucked from our contemporary, hyper-stressed zeitgeist. It implies that art tackles the issues that now seem out of kilter with today's kind of deejay mindset. An outlook that sees art and life as one huge grab bag that facilitates excessive talkativeness, yet saying little, and all the while instrumentalising art. Art today is slowly and silently slipping into a kind of collective anamnesis of its ancient, modern and contemporary history. Like a raven, it mirrors lifestyle temptations, thus becoming useful and seamlessly responsive to entertainment and amusement; the trimmings on everything that a person misses in life.

It becomes visual through form while the sensory distillate of an artist's thought-process stimulates the viewer's intellect. And although the spectator's thoughts can never be determined, such 'free' thinking can be directed and navigated in ways that intersect with a deeper understanding of art.

And art is at odds with culture; art is what the American artist Carl Andre described as what artists do and want to do, without any obligation to anyone or anything in society. Art is akin to an optional trench against leveling and flattening; good art does not allow itself to be rattled by gratuitous whims linked to the contemporary climate and (even less so) by false notions such as participatory art production, which belongs more to the realm of (better) entertainment.

2.

Karel Breugelmans' oeuvre does not yield to the temptations of time. Breugelmans is, and will always be, an architect-artist who pursues 'building without finality'. His practice is a progressive cycle of visual trial and error

z.t., 2021, gouache, 42 x 46,5 cm

with 'forms' that, at first glance, allude to plastic (constructional) technical findings.

Karel Breugelmans simultaneously and alternately creates freestanding or hanging sculptures and numerous paintings that testify to mastery and skill. His work tends towards the status of models and plans that belong in the vicinity of the (historically) utopian artistic movements that developed alongside their analogical, politically enlivened equivalents. The artist himself labels his works as 'images of something that could be, without any intention of wanting to change the world'. Karel Breugelmans sometimes leads the viewer up the garden path with his work. His fantastic paintings in inconspicuously beautiful, 'administrative' colours - of the kind associated with architectural blueprints - depict robust constructions that obliquely remind one of utopian cities. The fact that his work remains 'open' to this kind of interpretation is the 'quality' of the oeuvre's imaginative power. The artist smiles affably and doesn't mention utopian architecture, although he does point to 'black holes' and 'wormholes' as an inspirational network.

3.

Karel Breugelmans' sculptures manifest themselves both indoors and in the open air. They are simple, made of untreated cedar (and thus natural in colour and texture), and are sometimes enhanced with small, mirrored fragments, or 'splinters'. Karel Breugelmans (occasionally) hangs his sculptures from trees with an eye hook - thus creating a beautifully symbolic arrangement in which the tree functions, as it were, as both the support and 'furnisher' for a right-angled, geometric three-dimensional structure. The work thereby enters into an almost dialectic relationship with the organically growing branches. 'Beeld/Boom' [Sculpture/Tree] encapsulates the exquisite harmony that exists between the polarity of nature and culture (art) and the notion that art can float and escape gravity thanks to an ordinary tree.

More monumental, slender sculptures are assembled from pieces of wood and typically mounted on a pin within a concrete base. This allows the sculpture to rotate. They contain mirrored fragments that occasionally sparkle and shimmer, catching and reflecting both the light and the surroundings, yet without ever fixing this reality. Mirrors are memory-free and only 'function' in relation to a time-bound (human) presence and, ditto, perception. The artist adds that, for him, the mirror signifies 'introspection, as well as a questioning of reality'. The fact that his sculptures, intended for outdoors, seem both fragile and monumental is confirmed by the artist, who notes that art and life are one and the same: transient.

4.

The paintings are, will always be, untitled. This is because the artist seeks to limit discussions about the work and give the viewer free interpretive reign. Breugelmans' paintings are so smooth and flawless that it is hard to believe they were made by human hands. The constructions float on the canvas; they are silky smooth dream images that neither disturb nor offend the eye.

The azure constructions resemble graphic blueprints without utility or functionality. His compositions are devoid of all superfluity and ornament. And although these complex drawings paradoxically elicit a 'form' of benign tranquillity, they also continue to 'wreak havoc' on the mind and imagination. This is because our 'personal' thoughts grapple with the suggestion that a 'higher power' lies behind such 'remote beauty'.

5.

This consistent, uncompromising oeuvre stands 'apart' from the hybrid spectacle that is the complex domain of contemporary visual art in our (near) parts. Karel Breugelmans consistently follows his intuition, which he converts into 'form' in a rational and 'plastic' way. His oeuvre distances itself from all technical-individual bravura of execution; it is as Breugelmans' structures and compositions even detach themselves from the person (as an artist) and from the actual space... As he has occasionally indicated, he is fascinated by suprematism.

It is well-known that the standard-bearer of the aforementioned ephemeral artistic movement, Kazimir Malevich, was influenced by urbanism. He was fascinated by early aerial photography and cosmism. Malevich invented suprematism in the year 1915, making it roughly contemporaneous with Albert Einstein's

z.t., 2021, olieverf op doek, 100 x 100 cm

theory of relativity; a coincidence that engendered an art in which concrete, geometric figures seem to float both on, and against, an endless, boundless space/background.*

It is no coincidence that Karel Breugelmans' title for the exhibition - which can only be described as an exemplary verbal expression - gives air and space to 'his' range of implicit and hypothetical intentions and considerations. The aesthetic pleasure lies in discussing what, in this case, the title and artworks might spark and arouse in us, the viewers. Which is par for the course in an exhibition entitled 'The Other Side, a utopian image of something that could be'.

Luk Lambrecht
Hasselt, February 2022

* *BIG BANG, Imagining the Universe*, Hannibal Books Publishing, 2021, pg. 109.

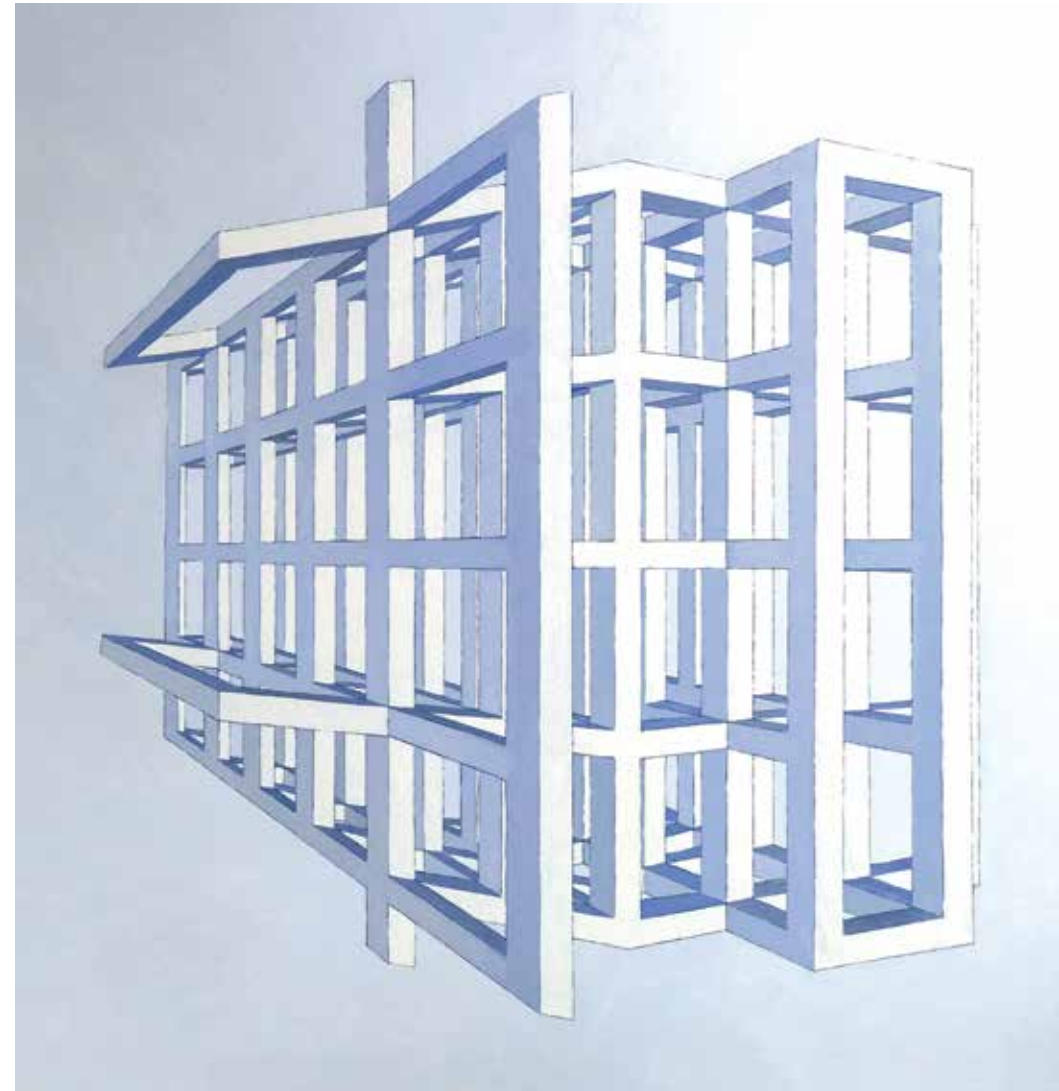
The Other Side

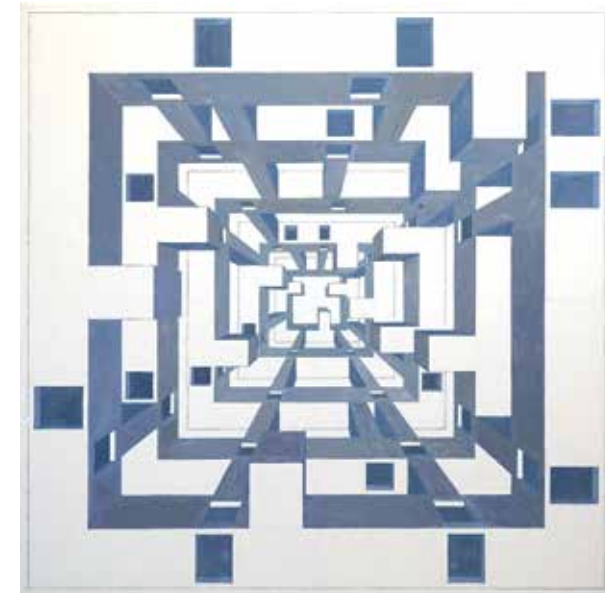
De reeks 'Our New Homes' van Karel Breugelmans is geënt op de zoektocht naar een (nieuwe) plek voor onze gedachten en ons 'zijn'. Voor de kunstenaar is dit vaak gekoppeld aan de zoektocht naar een andere dimensie van ons 'zijn', naar een nieuwe status waarin we ons kunnen bevinden. Dit verwijst naar de expansiedrang van de mensheid; steeds op zoek naar nieuwe plekken, steeds op zoek naar een nieuwe thuis als een plaats waar onze gedachten vorm krijgen en kunnen gedijen. Deze uitdagende zoektocht doorheen alle fases van het leven, wordt gesymboliseerd door de vele, strakke lijnstructuren in het werk van Karel Breugelmans die vaak een doolhof vormen. Het gebruik van spiegels in zijn creaties geeft de noodzakelijke reflectie weer, de weerspiegeling van onze gedachten, introspectie, reflectie van wie we zijn én hoe we gepercipieerd worden door onze medemensen. Bovendien worden de spiegels door de kunstenaar soms zo gemanipuleerd dat het kunstwerk niet altijd een correcte weergave van de werkelijkheid tot gevolg heeft. Af en toe even stilstaan, even nadenken als cruciaal onderdeel van onze tocht doorheen het leven wordt verbeeld in 'Our New Homes'.

In zijn recentste werken bouwt Karel Breugelmans hierop verder. De zoektocht naar nieuwe werelden, wetenschappelijk onderbouwd of spiritueel ingegeven, is de drijfkracht in dit creatieproces. In zijn recente schilderijen en constructies (nog steeds in het vertrouwde cederhout) wordt de weg hier naartoe steeds belangrijker. Dit wordt verbeeld door oervormen. Het veelvuldig gebruik van spiegels wordt vervangen door 8-hoekige kokers. Deze kokers verwijzen naar iets dat zou kunnen zijn, naar 'black holes' in het universum en 'de andere kant'. Hierdoor duiken er meermaals 'wormholes' op in zijn werk als toegang tot een nieuw universum. Deze kunstwerken verwijzen naar 'The Other Side': via wormholes komen we in een parallel universum, in een andere dimensie, in een nieuwe wereld.

Karel Breugelmans herleidt steeds de werkelijkheid tot vorm, hij geeft alleen de essentie weer. Dit resulteert in abstracte werken die inzoomen op de oervormen. De essentie is de draagstructuur die enkel nog bestaat uit lijnen en vormen van verschillende afmetingen. 'The Other Side' krijgt vorm door verschillende geometrische figuren: cirkel, vierkant, vierhoek en achthoek. De achthoek is manifest aanwezig. Het getal acht stelt dan ook symbolisch de overgang voor naar een nieuw begin, naar een betere en hogere wereld.

De zoektocht naar een andere dimensie waar we terecht kunnen komen heeft de kunstenaar altijd gefascineerd. Karel Breugelmans verbeeldt dit via cederhouten structuren, al dan niet aangevuld met elektrolytisch behandeld inox of spiegels. Ook met zijn gouaches - steeds in zijn typisch blauwe tinten - belicht hij dit thema vanuit verschillende perspectieven. De blauwe kleur verwijst opnieuw naar een 'blauwdruk' van gedachten, van architectonische ideeën die egaal en puur worden weergegeven. De kunstenaar bouwt steeds 'gedachtenconstructies' waarin de toeschouwer kan vertoeven, bewegen of verdwalen en waar een reis naar 'The Other Side' mogelijk wordt.

z.t., 2018, olieverf op doek, 100 x 100 cm

- Constructie XXXI, 2020, 150 x 197 x 65 cm*
- Constructie XXXII, 2020, 247 x 55 x 50 cm*
- Constructie XXXIII, 2020, 241 x 60 x 60 cm*
(nickname: Our New Homes)

Constructie XXXI & XXXII & XXXIII, 2020
(nickname: Our New Homes),

The Other Side

The series 'Our New Homes' by Karel Breugelmans is grafted onto the search for a (new) place for our thoughts and our 'being'. For the artist, this is often linked to the quest for another 'existential' dimension, for a new status in which we can find ourselves. It is an allusion to humanity's expansionist impulses; always looking for new places, always seeking a new home as a locus in which our thoughts can take shape and flourish. This challenging and lifelong quest is symbolised by the many taut linear structures in Karel Breugelmans' work, which often form a maze. His use of mirrors creates the requisite degree of reflection, the reflection of our thoughts, introspection, a reflection of who we are and how we are perceived by others. In addition, the mirrors are sometimes manipulated by the artist in such a way that an artwork does not always constitute a faithful representation of reality. 'Our New Homes' depicts a crucial part of life's journey: the need to pause from time to time and to momentarily reflect.

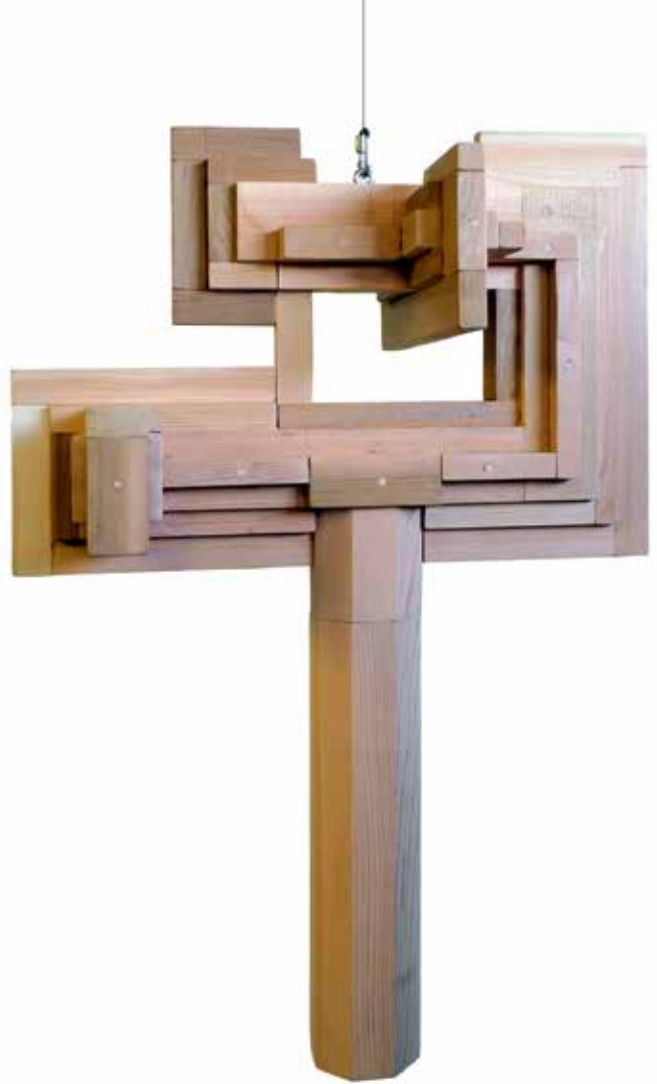
Karel Breugelmans builds on these ideas in his latest works. The search for new worlds, whether scientifically based or spiritually inspired, is the driving force within his creative process. In his recent paintings and constructions (still made from the familiar cedar wood), the path towards them becomes increasingly important. This is represented by archetypes. The frequent use of mirrors is replaced by octagonal tubes. These tubes refer to something that could be, to 'black holes' in the universe and 'the other side'. As a result, 'wormholes' repeatedly appear in his work as the entry points to a new universe. These artworks allude to 'The Other Side': through wormholes we enter a parallel universe, another dimension, a new world.

Karel Breugelmans always reduces reality to form, he only depicts the essence. This results in abstract works that focus on the archetypes. The essence is the supporting structure that consists only of lines and shapes of different sizes. 'The Other Side' acquires form through diverse geometric figures: circle, square, quadrangle and octagon. The octagon is ever-present. The number eight is a symbolic representation, therefore, of the transition to a new beginning, to a better and higher world.

The search for another dimension, one that we might even attain, has always fascinated the artist. Karel Breugelmans depicts this through cedar wood structures, sometimes supplemented with electrolytically treated stainless steel or mirrors. With his gouaches – always in his typical blue tones – he also elucidates this theme from different perspectives. The blue colour refers, again, to a 'blueprint' of thoughts, and to the pure and even rendering of architectural concepts. The artist always builds 'thought constructions' in which the spectator can dwell, move or get lost, and where a journey to 'The Other Side' becomes possible.

Lies Cuyx, February 2022

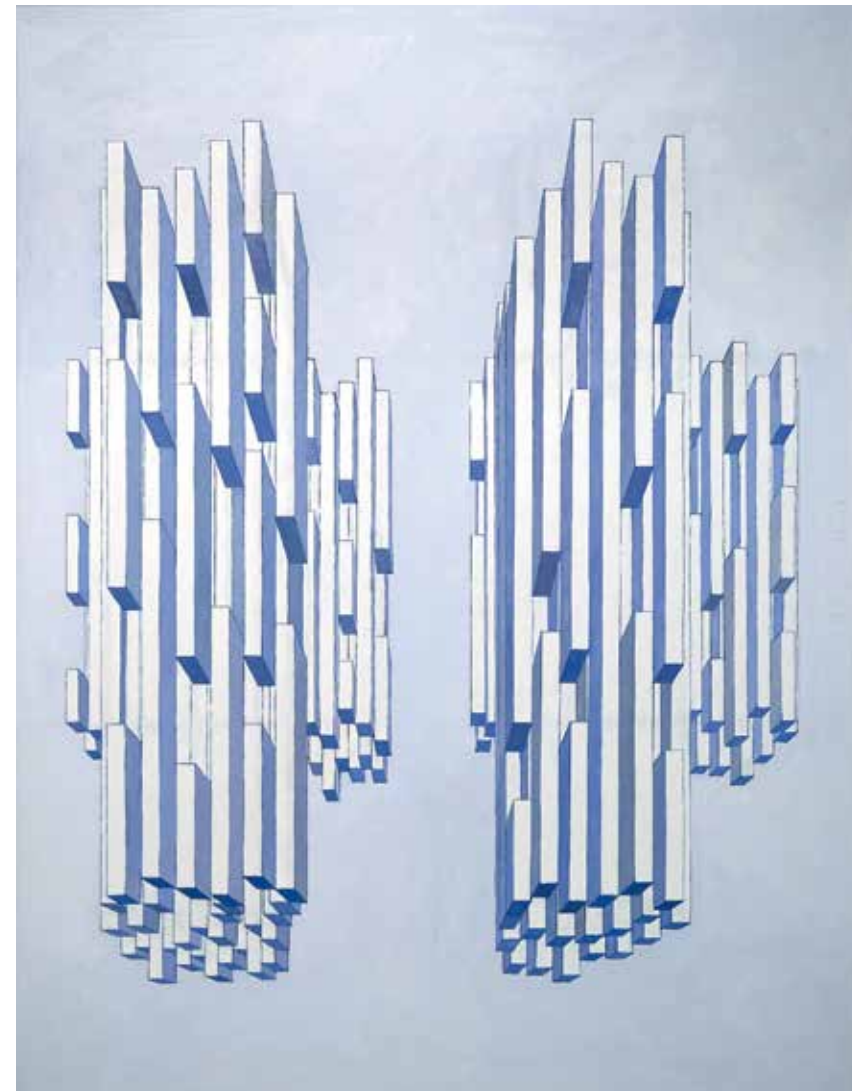
Constructie XXXVII, 2022, 75,5 x 50 x 28,5 cm

Constructie XXXVI, 2022, 78 x 62 x 43 cm

links: z.t., 2022, olieverf op doek, 100 x 100 cm

z.t., 2021, olieverf op doek, 120 x 90 cm

*Constructie XXXIV, 2021,
388 x 28 x 27 cm*

Karel Breugelmans

°1955, Geel
woont en werkt in Laakdal

Colofon

Deze publicatie werd uitgegeven ter gelegenheid van de tentoonstelling
The Other Side van Karel Breugelmans in galerie Transit Mechelen,
20.03 - 24.04.2022

Tekst: Lies Cuyx, Luk Lambrecht
Vertaling NL-EN: Helen Simpson
Lay-out en foto's: Bert de Leenheer
Lettertype: Avenir Next
Druk: Zwartopwit, Herenthout
Oplage: 300 ex

Alle schilderijen: olieverf op doek | all paintings: oil on canvas
Alle werken op papier: potlood en gouache | pencil and gouache
Alle sculpturen: cederhout en spiegelglas | cedar wood and mirror glass
Cover: *Constructie XXXVI*, 2022
Back cover: z.t., 2022, olieverf op doek, 100 x 100 cm [detail, foto Karel Breugelmans]

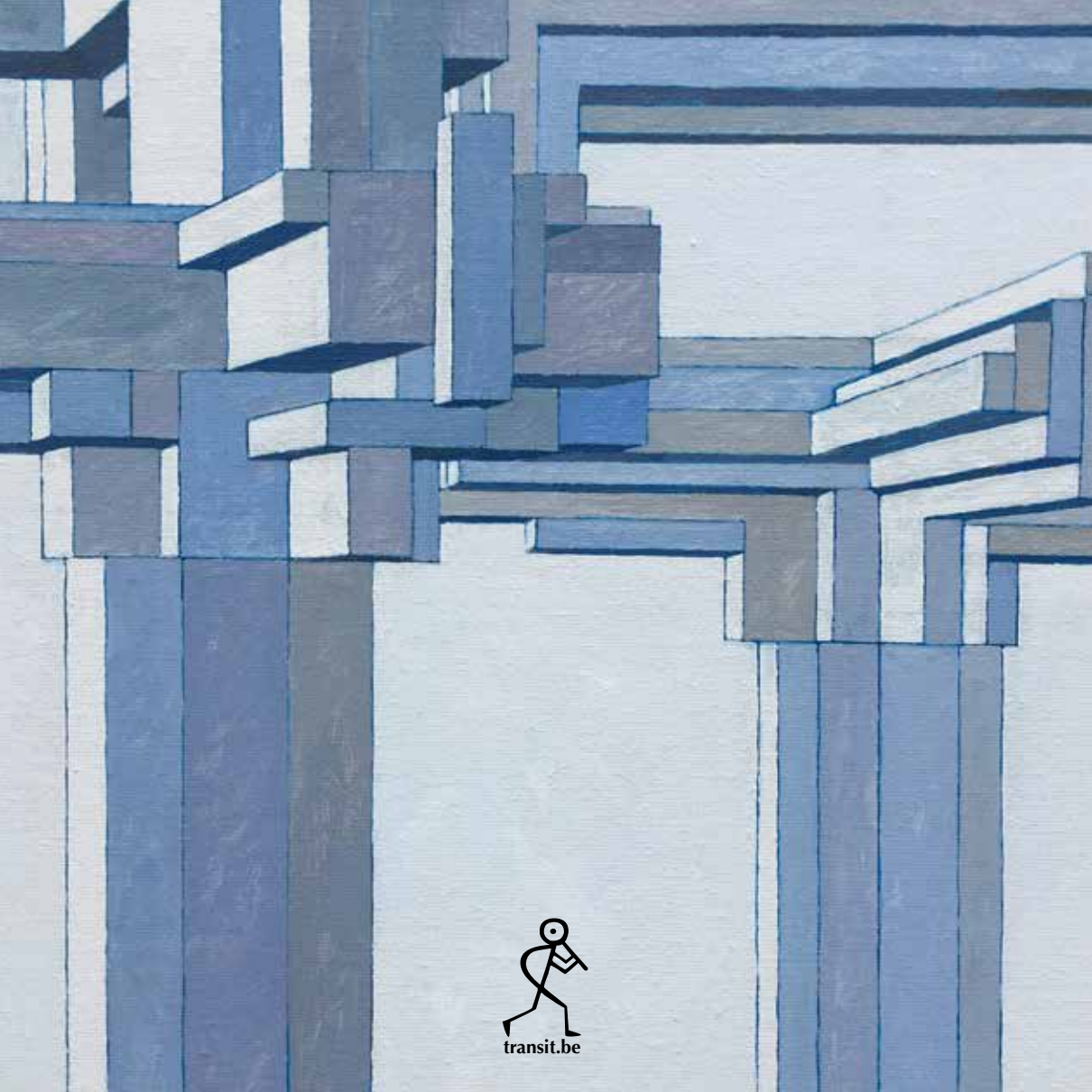
Galerie Transit

Zandpoortvest 10
BE 2800 Mechelen
www.transit.be
art@transit.be

+32 478 811 441 & +32 15 336 336

Constructie XXXIV, 2021,
388 x 28 x 27 cm [detail]

transit.be